Ascaris Lumbricoides

Suolet ry:n jäsenlehti syyslehti 2012

Suolet ry 2012-2013

Hallitus:

Puheenjohtaja:
Pauliina Pietilä e-mail: puheenjohtaja@suolet.fi

Varapuheenjohtaja:
Susanna Mäki email: varapuheenjohtaja@suolet.fi

Sihteeri:
Nina Höglung email: sihteeri@suolet.fi

Rahastonhoitaja:
Ida Hirsjärvi email: rahastonhoitaja@suolet.fi

Tiedottaja:
Ilona Viitaniemi email: tiedottaja@suolet.fi

Jäsenvastaava:
Ia Nuorttila email: jasenvastaava@suolet.fi

Tapahtumavastaava:
Annina Salo email: tapahtumavastaava@suolet.fi

Toimikunnat:

Koiraharraste: Anna-Mari Kiviharju, koiraharrastetoimikunta@suolet.fi

Juhlatoimikunta: Martta Viljanen, Ville Kopra, juhlatoimikunta@suolet.fi

IT-toimikunta: Ville Kopra, it@suolet.fi

Vaatetoimikunta: Johanna Marttinen, tekstiilit@suolet.fi

Suolten huone: Roosa Hentunen, huonevastaava@suolet.fi

Suolten lehti: Riikka Aho, toimitus@suolet.fi

Asenne ratkaisee

Asenne on sivistyssanakirjan mukaan suhtautuminen sosiaaliseen käsitteeseen joko positiivisessa tai negatiivisessa mielessä. Asenteen voi saada perintönä, mutta sitä voi myös itse halutessaan pyrkiä muokkaamaan. Oma päätös on myös, miten asioita lähestyy tai miten niitä päättää käsitellä. Onko Sinun lasisi puoliksi täynnä vai puoliksi tyhjä?

Kesätyöni parissa olen tutustunut asenteisiin ja niiden realisoitumiseen tekoina. Haastattelututkimuksen puitteissa olen päässyt tutustumaan neljänkymmenen suomalaisen maitotilan arkeen ja siinä lomassa nähnyt reilut kaksituhatta lehmää. Projektin lomassa huomasin, miten suuri vaikutus asenteella on niin oman elämän hallintaan kuin suhtautumiseen eläinten pitoon. "Miksi muuttaa jotain, mikä on toiminut vuosikymmeniä?" -asenne perittynä vanhemmilta polvilta on merkittävä kehityksen hidaste ja vanhoista kahleista irtautuminen vaatii rohkeutta. Olen nähnyt käytännössä, miten jatkuva uudistuminen ja uusien ratkaisujen etsiminen on kehittymisen edellytys. Omasta täydellisyydestään humaltunut ei näe metsää puilta ja jää lopultaan kehityksen junasta asemalle. Laajakatseinen moniosaaja, joka kuuntelee enemmän muita kuin keskittyy itseensä, on kykenevä ennakoimaan ja olemaan dynaaminen.

Maaseutumatkoillani olen myös oppinut, miten jokainen tila isäntineen ja emäntineen on yksilöllinen kokonaisuus, ja että kaikille sopivaa patenttiratkaisua ei ole olemassa. Jokainen asiakas on kohdattava erikseen ja tunnistettava heidän yksilölliset tarpeensa. On tutustuttava taustoihin, jotta ymmärtää miten päivän tilanteeseen on päädytty mahdollistaen toimivan ratkaisun löytämisen juuri kyseessä olevalle asiakkaalle. Sama pätee pieneläinvastaanotolla, jossa eläimen hyvinvoinnin portinvartijana on eläimen omistaja tai haltija. Ainoastaan kommunikoimalla ihmisen kanssa, voit taata eläimen hyvinvoinnin. Keskeisessä asemassa on siksi hyvä ihmistuntemus ja keskustelutaidot. Pääainepintojen lisäksi on siksi hyödyllistä kasvattaa myös omaa yleissivistystä ja vuorovaikutustaitoja. Älä tuomitse ennen kuin olet selvittänyt taustat ja ratkaissut selittävän tekijän arvoituksen. Tulevassa eläinlääkärintyössä kohtaamme erilaisia ihmisiä, joiden kaikkien kanssa on asiakassuhteessa tultava toimeen. Hyödyllistä on pitää mieli avoimena, kuunnella ja tutustua erilaisiin ihmisiin, valmistaen meitä kommunikoimaan asiakkaan kanssa heille sopivalla tavalla. Osallistumalla paitsi alaan liittyviin kongresseihin ja erikoisluennoille, antavat myös muut sosiaaliset tapahtumat arvokkaita mahdollisuuksia uusille näkökulmille ja mielenkiintoisille kontakteille.

Asenne vaikuttaa oppimiseen ja omaksumiseen sekä ongelman ratkaisukykyyn. Kirurgian professori Andrianovia siteeraten; ”Kun on tahto, löytyy keino!”. Tahdon puuttuessa, löytyy ainoastaan syitä epäonnistua. Uudet haasteet tuntuvat alussa ylitsepääsemättömän vaikeilta. Kuitenkin niistä selvittyään, suoritettu tehtävä ei tunnu enää läheskään niin haastavalta. Tartossa lääkäriksi opiskeleva Inka Mattila pohti virolaisen ja suomalaisen opiskelukulttuurin eroa Helsingin Sanomien mielipidekirjoituksessaan 18.6.2012 kuvailemalla opiskelijan kykyä kerta toisensa jälkeen venyä uskomattomiin suorituksiin: ”…Yhtäkkiä se, mihin aiemmin ei uskonut pystyvänsä lainkaan, kuvastaakin normaalia viikkoa …”.

Kesällä koettelin omia rajojani kiipeilemällä Norjan vuorilla. Alhaalta katsottuna huippu tuntui ylitsepääsemättömän kaukaiselta, mutta huipulta alas katsoessa tie ei näyttänyt enää läheskään niin haastavalta. Tunne on verrattavissa lukukauden loppuhuipennukseen, jolloin kalenterissa lähes jokainen päivä seuraavien viikkojen aikana on ympyröity ja omaksuttavan asian määrä tuntuu ylitsepääsemättömän laajalta ja monimutkaiselta. Oikealla taisteluasenteella tenttirupeamasta kuitenkin selviää ja voiton riemu on sanoin kuvaamaton.

Riippumatta siitä, että meitä opetuksessa kannustetaan oppimaan paljon yksityiskohtia, käytännön työssä tärkeintä ei ole olla oikeassa vaan löytää toimiva ratkaisu. Luota omaan osaamiseesi, mutta ole nöyrä. Vanhempien kollegoiden keskustelusta oppineena, täydellisen ja hyvän praktikon ero piilee siinä, että hyvä praktikko toimii tositilanteessa löytäen toimivia vaihtoehtoisia ratkaisumalleja, kun täydellinen vielä hioo yksityiskohtia välttääkseen epäonnistumista. Kukaan ei ole seppä syntyessään, eikä mikään seppä ole täydellinen joka osa-alueella.

Suomessa on n. 2200 laillistettua eläinlääkäriä, joka on ammattiryhmänä suhteellisen pieni. Tiiviissä ryhmässä kollegiaalisuudenmerkitys korostuu. Käytännössä kaikki tuntee kaikki, tai viimeistään se toinen tuntee sen kolmannen, joka tunsi sen ensimmäisen. Tämä on erinomainen turvaverkosto, joka antaa mahdollisuuden kääntyä toisen kollegan puoleen, kun omat voimat ehtyvät. Kollegiaalisuus on sitä, että tuemme toisiamme ja puhallamme yhteen hiileen ammattiryhmämme puolesta. Olemme yhdessä vastuussa ammatillisesta uskottavuudestamme ja maineestamme, josta viestimme ulospäin asiakkaillemme ja sidosryhmille. Tätä arvokasta yhteishenkeä meidän on rakennettava jo opiskeluaikana ja kannustettava toinen toisiamme voittoon, tiedostaen, että ryhmä on juuri niin heikko, kuin sen heikoin lenkki. Suomen Eläinlääkäriliiton puheenjohtaja Kirsi Sarion sanoja lainaten, riippumatta jokaisen omista erikoisosaamisalueista tai kiinnostuksenkohteista alalla, olemme me kaikki kuitenkin pohjimmiltamme eläinlääkäreitä. Olkaamme siis toistemme tukena.

Mieleeni palaa usein Marco Bjurströmin luento Suomen eläinlääkäripäivillä marraskuussa 2011 johtamiseen ja työyhteisön hyvinvointiin liittyen, jossa korostettiin yksilön vastuuta yhteisön mielentilasta. Luennon tärkein viesti mielestäni oli kiinnittää huomiota omaan asenteeseen ja suhtautumiseen työympäristöön ja kanssaihmisiin. Omalla käyttäytymisellä on keskeinen asema kanssaihmisten hyvinvointiin ja viihtyvyyteen niin työpaikalla kuin opiskeluympäristössä. Metsä vastaa niin kuin sinne huutaa, on tässä yhteydessä mitä osuvin sanonta.

Suolinkaisten mahtava joukko on jälleen kasvanut kahdellakymmenellä viidellä uudella fuksilla, samalla kun viime keväänä onnittelimme kahtakymmentä valmistunutta suolinkaista. Tartosta valmistuvien suomalaisten eläinlääkäriopiskelijoiden määrä on ollut joka vuosi kasvussa, ja tänä päivänä jo joka neljäs vuosittain Suomessa laillistuva suomalainen eläinlääkäri on valmistunut Tartosta. Yhdistyksemme on myös kasvanut Tarton suurimmaksi suomalaiseksi opiskelijajärjestöksi jäsenmäärän hipoessa jo 140:tä. Olemme niin kooltamme kuin ainutlaatuisuuden puolesta mahtava voimavara, jonka menestyksen salaisuutena ovat jäsenet itse.
Kannustakaamme siis toinen toisemme voittoon oikealla asenteella!
Opiskeluintoa uuteen syksyyn toivottaen,

Puhis

PS. Terveisiä Suomen eläinlääkäriliitolta, joka on täyttänyt huimat 120 vuotta. Juhlavastaanotolla edustivat Suolet ry:n puheenjohtaja Pauliina Pietilä ja varapuheenjohtaja Susanna Mäki. SELL:in vierailua Tartoon suunnitellaan tälle lukuvuodelle. Myös EKY suunnittelee kevätretkeä Tartoon.

Puhis matkalla huipulle Norjan Henningsværissä.

Käytävät täyttää iloinen puheensorina

Syksy on tullut sen kuulee puheensorinasta joka käy kaikkialla. Käytävillä, luokissa, pihamaalla. Mitä teit kesällä? Miäpäs tein sitä ja tätä... Itse kukin on viettänyt kesän harjoittelussa, töissä tai lomaillen. Moni suolinkainen on hankkinut kesän aikana arvokasta työkokemusta tulevaa ammattiaan varten, sitä ei voi rahassa mitata. Jokaisen tekemä työ on arvokasta ammattikunnassamme. Eläinlääkäriliiton puheenjohtaja Kirsi Sario kirjoitti Eläinlääkärilehden numerossa 6/2012 palstallaan siitä kuinka eläinlääkärit tuntevat toistensa tekemää työtä hämmästyttävän vähän. Ja siitä mitä vähemmän toisen tekemästä työstä tietää, sitä helpompi sitä on arvostella ja vähätellä. Kadehtiminen on helppoa kun kuulee työstä vain niin sanotun kerman, tällöin työn raskas osa jää huomioimatta. Sario on harvinaisen oikeassa siinä asiassa että ammattikuntana meillä ei ole varaa keskinäiseen panetteluun, kateuteen tai jakautumiseen eri leireihin. Hoitakoon sen puolen ne joilla on siihen aikaa ja voimavaroja. Pienen ammattikunnan on turhaa tuhlata moiseen voimavaroja. Suosittelen lukemaan Sarion palstan läpi. Herättää paljon ajatuksia.

Syksyn kuumiin puheenaiheisiin lahden takana kuuluu kunnallisvaalit. Vaalien suurin kysymys on kuntauudistus. Suomessa on tällä hetkellä 336 kuntaa, arvioita on jotta kuntauudistuksen jälkeen olisi kuntia 90-120. Suomessa on noin 2200 laillistettua eläinlääkäriä, heistä 26% työskentelee kunnassa tai kuntayhtymässä. Eläinlääkäriliiton kuntavaalitavoitteina ovat: ympäristöterveydenhuollon on säilyttävä osana kansanterveystyötä, kuntien tulee vastata tuotantoeläinten terveydenhuollon kysyntään, valvontaeläinlääkärien virkoja tulee perustaa tarvetta vastaavasti sekä suurempia ympäristöterveydenhuollon yhteistoiminta-alueita ja yhteisvastaanottoja tulee edistää. Kunnat ovat nyt ja tulevaisuudessa merkittäviä eläinlääkäreiden työllistäjiä.

Meillä täällä Tartossa on mahdollisuus vaikuttaa kotikuntamme kunnanvaltuustoihin valittaviin henkilöihin. Äänioikeus on henkilöllä siinä kunnassa missä hän on ollut kirjoilla 7.9.2012. Äänestäminen on mahdollista ennakkoon Tarton kunniakonsulaatiossa. Elikkäs:

Missä? Suomen kunniakonsulaatti, Veski 35, 51005 Tartu, +372 7421 773

Milloin? 19.10.2012 kello 15.00-18.00 sekä 20.10.2012 kello 12.00-15.00

Mukaan? Passi

Äänestyspaikalta löytyy ehdokaslistat. Lisätietoa vaaleista löydät www.vaalit.fi.

Aurinkoista syksyä kaikille suolinkaisille ja oppimisen intoa!

Toimitukselta

Riikka

HALLITUS ESITTÄYTYY

PUHEENJOHTAJA

Olen Pauliina Pietilä, tuttujen kesken Liinu. Kiitän Suolet ry:n jäseniä osoitetusta luottamuksesta toimia yhdistyksen hallituksen puheenjohtajana jo toisena vuotena peräkkäin.

Tartossa pyörähtää syksyllä 2012 käyntiin neljäs opiskeluvuoteni matkallani kohti haaveammattiani. Ennen Tarttoon tuloa työskentelin useita vuosia elintarviketeollisuuden palveluksessa asiantuntijatehtävissä, sillä olen aikaisemmalta koulutukseltani elintarviketieteidenmaisteri.

Taustastani johtuen, olen eläinlääketieteen saralla kiinnostunut kliinisen praktiikan lisäksi elintarviketurvallisuudesta.
Olen paljasjalkainen kaupunkilainen, joka opiskelun myötä menettänyt sydämensä lehmille ja maaseudulle. Toistaiseksi kotona sohvaa koristaa ainoastaan terrierineiti, vaikka oma otsatukkalehmä parvekkeella olisikin kiva ;) Yhdistystoiminnan ohella pyrin harrastamaan säännöllistä liikuntaa sekä pitämään itseni ajan tasalla ympäröivän maailman asioista.

Järjestötoiminnasta minulla on monipuolista kokemusta, josta koen valtavasti hyötyä mm. työelämässä. Yhdistystoiminta mahdollistaa verkostoitumisen tulevien kollegoiden ja alalla toimivien ihmisten kanssa sekä antaa valmiuksia vuorovaikutukseen ja kokouskäytäntöihin. Suosittelen siksi lämpimästi osallistumaan Suolet ry:n toimintaan ja ottamaan kaikki ilo irti opiskeluajasta! Kokemuksesta voin sanoa, että opiskeluaika on ihmisen parasta aikaa!

Ihanaa syksyä kaikille Suolinkaisille ja morjenstetaan kun nähdään ☺

Kuva: Valio Oy

VARAPUHEENJOHTAJA

Olen Susanna Mäki 4. vuosikurssin opiskelija, ja kolmatta vuotta hallituksessa. Valmistuin bioanalyytikoksi vuonna 2008 Tampereelta, ja sen alan töitä olen tehnyt viimeiset 6 kesää eläinlaboratorio Vetlabissa. Suomesta muutti mukanani kaksi koiraa. Yritän myös hevostella aina silloin tällöin, omaa hevosta minulla ei kuitenkaan enää ole. Minua kiinnostaa sekä suur- että pieneläinpraktiikka, erityisesti hevoset. Tulevaisuudessa päädyn luultavasti tekemään kuntapraktiikkaa ainakin joksikin aikaa. On kuitenkin mahdoton vielä sanoa, että minne lopulta päädyn ja kuinka pitkäksi aikaa ja voihan se olla, että lähden vielä Tarton jälkeen haistelemaan lisää maailman tuulia.

SIHTEERI

Nimeni on Nina Höglund, mutta kaikki taitavat tuntea minut nimellä Ninni. Opiskelen nyt toista vuotta Tartossa ja olen Suolet Ryn uusi sihteeri. Harrastan ratsastusta ja erityisesti esteratsastus on minun juttuni☺ Lisäksi pidän ulkoilusta ja kaikenlaisesta aktiivisesta yhteistoiminnasta. Tartossa minulla on mukana hevonen ja Suomessa vanhempien luona kaksi irlanninsetteriä.
Toivon että tästä lukuvuodesta tulee kaikin puolin onnistunut ja mukava kaikkien mielestä!

.

JÄSENVASTAAVA

Olen Maria, tuttavallisemmin Ia, kolmannella vuosikurssilla.
Toimin suolten hallituksessa jäsenvastaavana. Kanssani täällä asustaa 1-vuotias rhodesian koira Coco, jonka kanssa koetan vähän harrastella kaikenlaista. Koirailun lisäksi olen pyörin myös paljon tallilla hevostelemassa.

RAHASTONHOITAJA

Olen Ida Hirsjärvi kolmannen vuosikurssin opiskelija ja ensimmäistä kautta hallituksessa. Suomessa oleskelen Kuopion seudulla ja perheeseen kuuluu mäyräkoiraneiti Sandra. Aikanaan soitin klarinettia ja pianoa, tanssin lattareita ja yritin taivuttaa suomenhevosia ballerinaponeiksi, mutta se oli aikaa ennen Tartoa, sen jälkeen kun sitä kuuluisaa aikaa ei ole ollut. Opiskelutaustaa (lue kokeilullisia tekosyitä, joiden avulla koitin jäädä Kuopioon) löytyy kotitalouden, liiketalouden ja biotieteen aloilta, vaikka 3-vuotiaasta saakka olen tiennyt ja kertonut muillekin haluavani eläinlääkäriksi. Loma-ajoilla työskentelen pieneläinklinikalla Kuopiossa, mutta

kuvittelen silti kaipaavani "maaseudun rauhaan" kunnaneläinlääkäriksi, kunhan valmistumispäivä koittaa.

TAPAHTUMAVASTAAVA

Olen Anniina, VM 3, ja toimin toista kautta Suolten tapahtumavastaavana. Hallitustyössä minua kiinnostaa halu olla mukana vaikuttamassa meitä kaikkia koskeviin asioihin ja varmistamassa että meillä on täällä muutakin elämää kun koulu.. Tartossa mulla on kämppiksenä 2v keskikokoinen villakoira Dina, jonka kanssa tokoillaan aktiivisesti, sekä pyöritään näyttelyissä ja agikentillä.

TIEDOTTAJA

Olen Ilona Viitaniemi 23 v ja kolmannelta vuosikurssilta. Toimin tiedottajan viran lisäksi hallituksen edustajana kulttuuri- ja juhlatoimikunnassa. Kotoa löytyy parivuotias basset hound Helli ja kämppiksen göötttipentu Noppa. Vanhempi bassettini Hertta elelee nykyisin syöttöporsaana äitini luona. Hellin kanssa harrastetaan näyttelyitä, tokoa ja mejää.

Vuodesta odotan tapahtumarikasta ja toivon, että Suolten tarjonnasta löytyisi jokaiselle jotakin :)

TOIMIHENKILÖT ESITTÄYTYY

KOIRAHARRASTEVASTAAVA

Moikka kaikki! Olen Ammi, 29v ja tänä syksynä alkoi 4.vuosikurssi Tartussa elukalla. Tartussa mukana asustaa 2 rhodesiankoiraa Chili ja Unna sekä lauma chinchilloja, joita kasvatan pienimuotoisesti :) Lisäksi meillä on Suomessa 3 kissaa. Toivottavasti myös pitkäaikainen haaveeni bordercollie-pennusta käy vielä myös toteen tämän vuoden lopulla! Päiväni täyttyvät koulutyön ohella koirieni kanssa puuhastelusta ja lenkkeilystä. Harrastan koirieni kanssa tokoa ja jälkeä sekä lisäksi Unnan kanssa käydään paljon näyttelyissä. Olen koiratoimikuntavastaava ja yhdessä muun koiratoimikunnan kanssa pyrimme järjestämään ja suunnittelemaan Suolten jäsenille mahdollisimman monipuolista koiran kanssa harrastamista niin agilityn, tottelevaisuuskoulutuksien, jälkeilyn kuin myös esimerkiksi näyttelytreenien parissa. Minua saa tulla nykäisemään hihasta, laittaa meiliä tai soittaa ihan missä tahansa koiriin liittyvissä asioissa!
Ammi.kiviharju@gmail.com +37259116348

JUHLATOIMIKUNTA

Olen Martta Viljanen, 24-vuotias, Espoosta peräisin ja opiskelen neljännellä vuosikurssilla. Harrastelen vapaa-ajalla heppailua, prätkäilyä ja borderterriereideni kanssa koiruuksia. Kuulun Suolten juhlatoimikuntaan ja tarkoituksenani on järjestää opiskelun vastapainoksi muuta toimintaa. Mikäli mielessäsi jotain mitä haluaisit ehdottomasti Tartossa kuulla tai nähdä niin ota reippaasti yhteyttä!

HUONEVASTAAVA

Olen Roosa Hentunen ja kakkosvuosikurssilla. Olen Suolten toimikunnassa huonevastaavana, eli pyrin parhaani mukaan pitämään Suolten huoneen siistinä ja kioskiin liittyvät asiat kunnossa. Huolehdin myös kioskin kassalippaan avaimesta. Minun puoleeni voi kääntyä kaikissa Suoletin huonetta ja kioskia koskevissa asioissa, myös uusien ideoiden ja parannusehdotusten kanssa. Lisäksi toimin tutorina tämän vuoden ykkösille. Koulun ulkopuolella käyn vähintään kerran viikossa tanssimassa paikallisella tanssikoululla ja harrastelen koiran kanssa sekä agilityä että tokoa. Soittelen myös silloin tällöin viulua ja kirjoittelen epäsäännöllisen säännöllisesti faktaa ja fiktiota. Olen muun muassa kirjoittanut pari juttua Ascaris Lubricoidekseen. Silloin, kun on aikaa, lueskelen myös romaaneja. Lisäksi tykkään piirrellä, valokuvata ja maalata.

ASCARIS LUMBRICOIDES

Olen Riikka Aho 4. vuosikurssin suolinkainen. Kotoisin en sinällään ole mistään, tai no alkujaan Oulun läänistä Pyhäjärveltä. Suomenmaata olen ehtinyt kiertää aina Lappia myöten edellisessä elämässäni farmaseuttina. Tällä hetkellä olen Suomessa hyvillä puheilla Etelä-Savon Rantasalmella. Kiinnostuksen aiheita on tuotantoeläimet ja niiden hyvinvointi sekä jalostus. Lehmiä löytyy kotoa liuta möömöttämässä. Vietän siis kaksoiselämää hyvinkin voimakkaasti. Tartossa minulla on mukana ehta ruotsalainen länsigöötanmaanpystykorva Ossi ja suomenhevosvarsa Jiipärrä Kuu. Tämä toimitusnakki on jostain syystä langennut minulle. Äidinkieli ei koskaan ole ollut vahvin aineeni, joten ei kannata alkaa tuijottamaan pilikkuja sillä ne tuskin ovat siellä missä pittää. ☺ Mutta toivon että voin tarjota mukavia lukuhetkiä Ascaris lumbricoidesin sivuilla.

IT-SUOLTEN HELP DESK

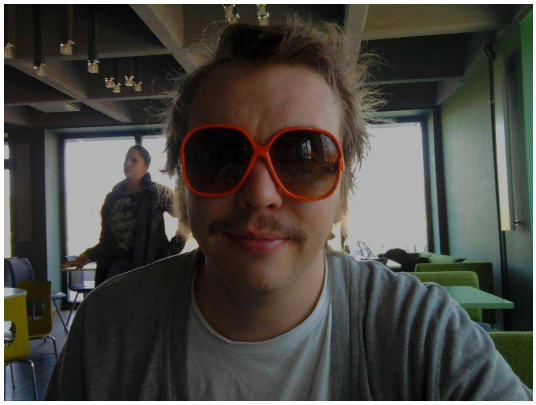

Moi! Olen Ville, ponipimpo. Olen 30-vuotias 3. vuosikurssin opiskelija ja Suolet ry:n IT-vastaava, eli Data-Liisa isolla D:llä. IT-vastaavana hoidan Suoliin liittyvien medioiden toimivuuteen, turvallisuuteen ja käytettävyyteen liittyviä asioita. Foorumi, fb-ryhmä, kotisivut ja listi pyörivät siis minun valvovan silmäni alla ☺. Vapaa-ajalla urheilen (uinti, painonnosto, jooga), ratsastan ja keräilen eri kielisiä Playboy-lehtiä. Katselen myös paljon elokuvia ja kuuntelen musiikkia. Muuten vietän leppoisaa opiskelijaelämää laajan ystäväpiirini kanssa. Toimin myös virallisena tiedoittajana (lõputult tark kulli) tartolaisessa herrasmieskerhossa "Tartu Kullid", tuttavallisemmin TaKu. Jos ajaudut ongelmiin tai sinulla herää kysymyksiä liittyen fb-ryhmään, foorumiin, listiin tai kotisivuihin ota yhteyttä: it@suolet.fi.
Muissa IT-ongelmissa, pyydän ottamaan yhteyttä muualle.

VAATETUSVASTAAVA

Olen Johanna, 32 vuotias kolmannen vuosikurssin suolinkainen. Toimin Suolet ry:ssä tällä hallituskaudella tekstiilivastaavana. "Työnkuvaani" kuuluu sponsoriasioiden suunnittelu ja toteutus, haalareiden ja muiden tekstiilien valinta, hintaneuvottelut, tilaus ja brodeerauksien organisointi.

Olen ehtinyt jo ennen tänne tuloani haaveilla eläinlääkärin ammatista niin monta vuotta, että luulen minulla olevan aika selvä kuva siitä missä tulen olemaan ja mitä tekemään ammatillisesti. Onnekasta ja toivottavasti toteutettavissa. Toki minut on kasvatettu ajatukseen, että kaiken voi saada kun tarpeeksi haluaa (eli on valmis tekemään tarvittaessa järjettömästi töitä sen eteen), joten siinä ehkä yksi voima joka ajaa eteenpäin omassa 9-vuotis suunnitelmassa. Vapaa-ajalla vaikutan suomalaisen osakunnan Fraternitas Fennican hallituksessa, käyn aika ajoin köpsyttelemässä hevosilla ja vietän muuten suhteellisen juhlavaa ja sosiaalista opiskelijaelämää ☺. Tartossa minulla on mukana 10 vuotias bordercollie-mummo Hupi,

joka tosin tällä lukukaudella pitkien koulupäivien takia viettää pitkittynyttä kesälomaa Suomessa. Olen entinen koiraurheilun aktiivi ja toiminut niin palkkatöissä kuin yhdistyksien nimissä kouluttajana useita vuosia. Hupin kanssa on harrastettu tokoa, pk-hakua, raunioita, agilityä, näyttelyitä ja niin pk - kuin erikoisjälkeäkin. Lisäksi ollaan käyty kokeilemassa kaikenmoista hassuttelumielellä flyballista koiratanssin ja verijäljen kautta suojeluun ☺. Suosittelenkin koiruuden omistaville kokeilemaan avarakatseisesti kaikkea tarjolla olevaa rotuun ja temperamenttiin katsomatta. Mitaleita ei kannata kaikesta odottaa, mutta hauskaa ainakin on. Ja se lienee harrastamisen yhdessä tekemisen tärkein ja syvin tarkoitus.

Jos haluat osallistua aktiivisesti sponsorivaatteiden valintaan, tekstiilitoimikunnassa on tilaa apukäsille. Myös jos koet saaneesi jonkun hyvän idean liittyen Suolten vaateasioihin, sinulla on suhteita alaan liittyviin yrityksiin (jotka voisivat olla kiinnostuneita sponsorointisopimuksesta) tai haluat muuten vain ilmaista mielipiteesi mille vaatekappaleelle olisi opiskelijoiden keskuudessa eniten tarvetta, ota rohkeasti yhteyttä: tekstiilit@suolet.fi

Toivotan kaikille voimia pimenevien iltojen opiskeluihin. Kyllä se kevät sieltä taas sitten tulee ja kaikki olemme lähempänä omaa unelmaamme!

SUOMALAISET ELÄINLÄÄKETIETEEN OPISKELIJAT TARTOSSA RY

Pöytäkirja
24.4.2012
klo 19.00
Atlantis

SÄÄNTÖMÄÄRÄINEN KEVÄTKOKOUS 2012

1 **§** Suolet ry:n hallituksen puheenjohtaja Pauliina Pietilä avasi kokouksen klo 19.15.

2 **§** Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Nina Nihtilä ja sihteeriksi Ida Hirsjärvi. Pöytäkirjantarkistajiksi valittiin Ilona Viitaniemi ja Katja Koskinen. Päätettiin, että pöytäkirjantarkastajat toimivat myös ääntenlaskijoina.

3 **§** Todettiin, että kokous on laillinen ja päätösvaltainen. Jäsenille on yhdistyksen sääntöjen mukaisesti lähetetty kutsu kevätkokoukseen kaksi viikkoa ennen kokouksen ajankohtaa (10.4.2012). Lisäksi kutsu on ollut jäsenille nähtävänä Suolten huoneen seinällä kahden viikon ajan.

4 **§** Kokouksen työjärjestys hyväksyttiin sellaisenaan.

5 **§** Hallituksen puheenjohtajaksi kaudelle 2012-2013 valittiin avoimella äänestyksellä yksimielisesti Pauliina Pietilä. Muita ehdokkaita ei ollut. Kauden 2011-2012 hallituksen jäsenistä Noora Sjögren, Sanna Lähtinen ja Tove Bergman ilmoittivat jättäytyvänsä hallituksesta, Anniina Salo, Susanna Mäki ja Johanna Marttinen ilmoittivat olevansa ehdolla kaudelle 2012-2013. Puheenjohtaja Pauliina Pietilä esitti hallituksen ehdotuksena uusiksi jäseniksi henkilöitä Nina Höglund, Ilona Viitaniemi ja Maria Nuorttila. Muut ehdokkaat olivat Lotta Närhinen, Katja Koskinen, Ida Hirsjärvi, Veera Strömmer ja Olli Saalasti.

Hallituksen jäseniksi kaudelle 2012-2013 äänestettiin suljetulla lippuäänestyksellä seuraavat henkilöt: Anniina Salo (52/52), Susanna Mäki (49/52), Nina Höglund (40/52), Ilona Viitaniemi (38/52), Ida Hirsjärvi (37/52) ja Maria Nuorttila (25/52). Loput äänet jakautuivat seuraavasti: Lotta Närhinen (22/52), Katja Koskinen (15/52), Johanna Marttinen (11/52), Roosa Hentunen (10/52), Veera Strömmer (9/52) ja Olli Saalasti (4/52). Ääniä annettiin 312. Äänestyksessä esitettiin 9 valtakirjaa, jotka ovat pöytäkirjan liitteenä. Pöytäkirjan liitteenä myös ääntenlaskennan tulos.

6 **§** Juhla- ja kulttuuritoimikunta yhdistettiin, ja vastuuhenkilöinä kaudella 2012-2013 toimivat Martta Viljanen ja Ville Kopra. Koiratoimikunnan vastuuhenkilönä jatkaa Annamari Kiviharju. Vaatetoimikunnan vastuuhenkilöksi valittiin Johanna Marttinen. Yhdistyksen jäsenlehden ”Ascaris lumbricoides” päätoimittajana jatkaa Riikka Aho. Suolten huoneen vastuuhenkilöksi valittiin Roosa Hentunen. ATK-vastuuhenkilönä toimii Ville Kopra. Syksyllä 2012 aloittavan vuosikurssin suomalaisten tuutoroinnin vastuuhenkilöinä toimivat Lotta Närhinen, Veera Strömmer ja Aino Lehtinen.

7 **§** Tilintarkastajiksi valittiin Linda Lammi ja Katja Koskinen. Varatilintarkastajiksi valittiin Anni-Elina Pehkonen ja Maria Hietala.

8 **§** Esitettiin kauden 2012-2013 toimintasuunnitelma sekä tulo- ja menoarvio. Molemmat hyväksyttiin sellaisenaan. Päätettiin kilpailuttaa Suomen tili. Keskustelua, onko Suomen tili tarpeen vai poistetaanko käytöstä.

9 **§** Äänestettiin avoimella äänestyksellä (52/52) päivitettäväksi yhdistyksen sääntöihin mahdollisuus ainaiskannatusjäsenyyteen entisen vuosittaisen kannatusjäsenyyden sijaan. Ainaiskannatusjäsenyyden jäsenmaksuksi päätettiin 150 €. Ainaiskannatusjäsen saa yhdistyksen jäsenlehden ja kutsun vuosijuhlaan.

10 **§** Päätettiin kaudella 2012-2013 varsinaisen jäsenen jäsenmaksun suuruudeksi 17 € ja ainaiskannatusjäsenen 150 €.

11 **§** Suolet ry:n jäseniä palkittiin vuosijuhlassa, ja lisäpalkitsemiset suoritetaan viimeistään syyskokouksessa syksyllä 2012. 6. vuosikurssin opiskelijat palkitaan valmistuvien eläinlääkäreiden onnittelutilaisuudessa kesäkuussa.

12 **§** Aasta õppejõud valitseminen päätettiin siirtää aikaan ennen seuraavaa vuosijuhlaa. Päätettiin valinnan tapahtuvan jatkossa jäsenille avoimella äänestyksellä entisen hallituksen tekemän päätöksen sijaan. Päätettiin kiittää yhdistyksen puolesta instituutin direktor Andres Alandia tapahtuneista uudistuksista Veterinaarmeditsiini- ja loomakasvatuse instituutissa.

13 **§** Yhdistyksen aktiivinen toiminta kaudella 2011-2012 sai kiitosta. Koiratoiminta sai laadun ja aktiivisuuden puolesta positiivista palautetta, toivottiin toiminnan jatkuvan myös ensi lukuvuonna. Hallituksen puheenjohtaja Pauliina Pietilä kertoi uuden EU-lain myötä voimaan tulevasta muutoksesta, jonka seurauksena (tämänhetkisen tiedon mukaan) syksyllä 2013 aloittavien fuksien opetuskielenä tulee olemaan englanti.

14 **§** Kokouksen puheenjohtaja Nina Nihtilä päätti kokouksen klo 21.07.

……..	……
Nina Nihtilä	Ida Hirsjärvi
kokouksen puheenjohtaja	kokouksen sihteeri

……..	……
Ilona Viitaniemi	Katja Koskinen
pöytäkirjantarkistaja	pöytäkirjantarkistaja

LIITTEET esityslista, osallistujalista, valtakirjat, ääniluettelo, toimintasuunnitelma, tulo- ja menoarvio

Suomessa työskentelyn säännöistä

Yhä useampi Tartossa eläinlääkintää opiskeleva ja valmistuva siirtyy Suomeen työskentelemään eläinlääkärinä. Tällöin työntekijään sovelletaan käytännössä aika Suomen työlakeja, joten on paikallaan kertoa, millaisia vähimmäisoikeuksia työskentelyyn kuuluu.

Työsopimuksen sitovuus

Kun työntekijä tekee työsopimuksen työnantajan kanssa, sitoo tämä sopimus molempia osapuolia, eikä sitä voi lopettaa ilman asiallista ja painavaa syytä. Sopimus voidaan tehdä joko suullisesti, tai kirjallisesti. On erittäin suositeltavaa tehdä kaikki sopimukset aina kirjallisesti, mutta jos asioista sovitaan pelkästään suullisesti, on tärkeää, että paikalla on ainakin yksi ulkopuolinen henkilö, joka tarvittaessa todistaa, mitä sovittiin. Vaikka sopimus olisi suullinen, on työnantajan aina toimitettava kirjallinen selvitys työsuhteen keskeisistä ehdoista.

Työsuhteen kesto

Työsuhde on aina voimassa toistaiseksi, ellei nimenomaisesti ole sovittu, että se olisi määräaikainen. Määräaikainen työsopimus voidaan tehdä ainoastaan kun kyseessä on sijaisuus, harjoittelu taikka projektiluontoinen työ.

Koeaika

Suomessa työsuhteen alussa on yleensä koeaika, jonka kuluessa sekä työnantajalla että työntekijällä on oikeus päättää työsuhde ilman erityistä syytä. Päättämistä nimitetään koeaikapuruksi. Koeajan enimmäispituus on enintään neljä kuukautta ja alle 8 kuukauden määräaikaisissa työsuhteissa enintään puolet määräaikaisuuden kestoajasta.

Työaika

Suomessa noudatetaan pääsääntöisesti enintään kahdeksan tuntia päivässä ja 40 tuntia viikossa kestävää työaikaa. Jos päiväkohtainen työaika ylittää kahdeksan tuntia tai viikossa kertyisi yli 40 työtuntia täytyy siitä aina sopia erikseen eikä ylityötä saa

missään tilanteessa teettää ilman työntekijän suostumusta. Nämä periaatteet soveltuvat yksityiseläinlääkäreihin. Sen sijaan virassa olevien kunnaneläinlääkärien osalta työaikasäännöt ovat tietyiltä osin väljemmät. On kuitenkin tärkeää huomata, että yksityinen eläinlääkäriasema ei voi soveltaa kunnaneläinlääkärien työaikasääntöjä omaan työsuhteesa olevaan eläinlääkäriin edes sellaisessa tilanteessa, jossa eläinlääkäriasema hoitaa kuntapraktiikkaa ostopalveluna.

Palkka

Laissa ei säännellä minimipalkkoja. Työnantajan on maksettava työstä kohtuullinen palkka. Kohtuullisuutta arvioitaessa tulee ottaa huomioon muun muassa työntekijän kokemus, osaaminen ja koulutustaso. Suomen Eläinlääkäriliitto on antanut suosituksen sekä eläinlääkärien että pieneläinhoitajien vähimmäispalkoiksi.

Vuosiloma

Työntekijälle kertyy lähtökohtaisesti vähintään kaksi vuosilomapäivää jokaiselta työskentelykuukaudelta. Vuosiloman ajalta työntekijälle on maksettava täysi palkka.

Kuva: Riikka Aho

Tasa-arvo ja yhdenvertaisuus

Työnantajan on kohdeltava työntekijöitään syrjimättömästi ja tasapuolisesti. Ketään työntekijää ei saa asettaa muita huonompaan asemaan esimerkiksi sukupuolen, kansallisuuden, ihonvärin, sairauden tai kielen perusteella.

Sairausajan palkka

Työnantaja on aina velvollinen maksamaan työntekijän palkan sairastumispäivältä ja sitä seuraavilta yhdeksältä arkipäivältä silloin kun työntekijä on sairauden takia työkyvytön.

Vakuutukset

Työnantaja maksaa työntekijän puolesta muun muassa eläkevakuutusmaksun, sairausvakuutusmaksun ja (työ-)tapaturmavakuutusmaksun. Työsuhteen aikana sattuvista eläinlääkärille hoitovirheistä vastaa asiakkaalle työnantaja.

Työsuhteen päättyminen

Toistaiseksi voimassa oleva työsuhde voi päättyä joko irtisanomiseen tai purkamiseen. Määräaikainen työsopimus päättyy sovitun määräajan lopussa tai sitä ennen mikäli jompikumpi osapuoli purkaa työsopimuksen. Työsuhteen irtisanominen edellyttää aina asiallista ja painavaa syytä. Irtisanomisen syynä voivat olla joko työntekijän henkilöön liittyvät syyt, tai tuotannollis-taloudelliset syyt. Työsuhteen purkamiseen vaaditaan erittäin painava ja vakava peruste. mikäli työsopimus irtisanotaan, päättyy työsuhde irtisanomisajan jälkeen. Mikäli työsopimus puretaan, päättyy työsuhde välittömästi, ilman irtisanomisaikaa.

Iivari Järvinen

Kirjoittaja on lakimies ja varatuomari, joka työskentelee Suomen Eläinlääkäriliitossa yksityissektorin asiamiehenä.

Vetramil®

Hunajapohjaiset haavanhoitotuotteet eläimille.

KÄYTTÖTARKOITUS

- HAAVAT JA RUHJEET
- KUIVAT JA RUPEUTUNEET HAAVAT
- IHOTTUMAT, ROHTUMAT, HIERTYMÄT JA HANKAUMAT
- IHON KUTINA

Löydä myös Bfactoryn hunajatuotteet ihmisille osoitteesta: **www.dq.fi**

VAIKUTUSMEKANISMI

Vetramil on hunajapohjainen, eteerisiä öljyjä sisältävä tuotesarja. Vetramil pehmentää ja suojaa kuivaa ihoa

Vetramil sisältää hunajaa, jonka entsyymipitoisuus on suuri. Entsyymeillä on antibakteerinen vaikutus ja tulehtuneet haavat puhdistuvat nopeasti

Alhainen pH-arvo muodostaa suotuisan ympäristön haavan paranemiselle. Eteeriset öljyt edistävät vaurioituneen ihon paranemista

PAKKAUKSET

10 g ja 30 g voidetuubit
180 g voidepurkki
100 ml spray

Apteekista ja eläinlääkäriltä

Valmistaja: Bfactory, Hollanti. Sisältö: Spray: Hunaja, basilika, tähkälaventeli, patsuli, kajeput, timjami, propyleeniglykoli, puhdistettu vesi, polysorbaatti 80. Voide: Hunaja, basilika, kangasajuruoho, tähkälaventeli, kajeput, patsuli, parafiini, isopropyl myristate, sodium lauryl sulfate, cetearyl alcohol, petrolatum.

FaunaPharma

FaunaPharma Oy PL 12, 02211 Espoo Puh: 045 2300 665 info@faunapharma.fi www.faunapharma.fi

Suomen Kennelliiton jalostusneuvojien neuvottelupäivä 16.10.2011 Espoossa

Olimme Andrea Standertskjöldin kanssa Kennelliiton järjestämillä jalostuspäivillä ja odotukset päivästä olivat suuret, olihan siellä mielenkiintoiset luennoitsijat ja aiheet. Ell Nina Menna oli luennoimassa allergiasta, atopiasta ja muista immuunijärjestelmän ongelmista ja ELT Marjatta Snellman koiran rakenne- ja luusto-ongelmista.

Päivän aloitti Kirsi Sainio Kennelliiton jalostustieteellisestä toimikunnasta kertomalla Kennelliiton viime kuulumisia koskien jalostusstrategiaa, koirarekisteriohjetta, rekisteröintejä ja jalostustietojärjestelmää. Näistä kaikista asioista löytyy ajankohtaiset tietoa Kennelliiton sivuilta.

Mennan luento oli ajatuksia herättävä ja mielenkiintoinen. Koirien immuunijärjestelmän ongelmathan ovat todella ajankohtainen aihe, ja paljon puhutaan koirien perinnöllisen monimuotoisuuden vähentymisen ja immuunipuolustuksen ongelmien välisestä yhteydestä. Nykykäsityksen mukaan perimän monimuotoisuuden vähentyminen altistaa immuunipuolustuksen ongelmille. Toisin sanoen, suuresti yksinkertaistaen, ollaan sitä mieltä että sukusiitos ja linjasiitos ei vain lisää perinnöllisten rodunomaisten sairauksien riskiä, vaan myös heikentää elinvoimaa ja vastustuskykyä. Immuunipuolustuksen ongelmia ovat esimerkiksi allergiat ja atopiat ja jotkin systeemisairaudet, jotka ovat suuresti yleistyneet.

Snellmanin luento herätti suuria odotuksia, onhan rotumme yksi niistä joilla luusto- ja nivelongelmia yleisesti esiintyy. Luento ei kuitenkaan varsinaisesti käsitellyt labradorikasvattajaa kiinnostavia asioita, vaan keskittyi täysin eläinsuojelukysymyksiin ja rotujen liioiteltuihin erityispiirteisiin ja eläinlääkärikunnan, Euroopan neuvoston ym viranomaistahojen näkemykseen näistä asioista. Ruotsin Kennelliiton vuoden 2009 ohjeistus koskien rotujen erityispiirteitä sai erityisesti huomiota. Meidän rodussamme ei esiinny tällaisia piirteitä (kuten pyrkimystä saada aikaan erityisen lyhyitä raajoja, lyhyttä kuonoa, ihopoimuja tms). Jonkin verran kekustelua on käyty siitä, onko nykylabradorin massakkuus tällainen ongelma, tällä luennolla aihetta ei kuitenkaan käsitelty. Ehkä tämäntyyppinen keskustelu on muutenkin aavistuksen liioiteltua.

Olen tehnyt lyhyen yhteenvedon kummankin luennon pääkohdista. Mennan luennon alkupää sisälsi paljon hyvin teoreettisia molekyylitason asioita, joiden esittäminen vaatisi useamman sivun perusteellisen selvityksen. Lähinnä olenkin keskittynyt asioihin,

joista keskiverto koiranomistaja tai –kasvattaja voisi olla kiinnostunut, kuten allergiat ja atopiat joita rodussamme esiintyy.

Immuunipuolustus ja immuunitaudit; ELL Nina Menna

Immuunipuolustuksen tehtävänä on suojella yksilöä taudinaiheuttajilta. Immuunisairaudet ovat joukko hyvin erilaisia sairauksia, jotka voivat vaurioittaa yhtä elintä tai koko elimistöä. Immuunisairauksissa yksilön oma puolustusmekanismi kääntyy omia kudoksiaan vastaan. Tällaisia sairauksia ovat systeemisairauksista esim. SLE ja reuma, kohteena yksi elin esim. hypotyreoosi eli kilpirauhasen vajaatoiminta, diabetes, addisonin tauti, IMHA ja trombosytopenia, CAH ja kuivasilmäisyys.

Koiran atopia

Atopia on yleisin koiran ihosairaus, 10 – 20% koirista on atoopikkoja. Atopia on geneettisestä taipumuksesta aiheutuva tulehduksellinen ja kutiseva allerginen ihosairaus. 90 – 95% atooppisista koirista voidaan osoittaa IgE tyypin vasta-aineita ympäristön eri allergeeneille. 5 – 10% vastaavista oireista kärsivistä koirista vasta-aineita ei pystytä löytämään.

Atopian synnylle on useita altistavia tekijöitä, joista perimä on yksi merkittävimmistä. Labradorin- ja kultaisilla noutajilla periytymisasteen on todettu olevan 0,47 (47%), jolloin populaatiotasolla koirien välisistä eroista atopian esiintymisessä lähes puolet selittyy koirien välisillä geneettisillä tekijöillä.

Atooppinen koira muodostaa IgE tyypin vasta-aineita aina uusia allergeenejä vastaan ja tämä taipumus ei häviä siltä koskaan. Antigeeniannoksella, altistuksen kestolla ja altistumisiällä ja allergisoivan valkuaisaineen molekyylirakenteella voi olla vaikutusta atopian kehittymiseen. Koiralla antigeenialtistus tapahtuu pääasiassa ihon kautta. Atopia on elinikäinen vaiva, joka on kontrolloitavissa, muttei parannettavissa.

Koira reagoi ihollaan eikä limakalvoillaan kuten ihminen. Allerginen nuha, astma ja silmän sidekalvotulehdukset ovat koirilla harvinaisia. Atoopikoista n. 68% on samanaikainen bakteeritulehdus (stafylokokki) ja n. 80% Malassezia – hiivatulehdus ihollaan ja tästä on päätelty, että atoopikkokoirilla olisi puuttellisesti toimiva soluvälitteinen immuunivaste. Atoopikon tavallisimpia oireita ovat toistuvat korvatulehdukset ja niitä esiintyykin jopa 80% atoopikoista. Atooppinen iho kutisee ja koira raapii ihon rikki (kutina oli ensin). Turkki voi olla hilseilevä ja huonokuntoinen sekä ohut ja saattaa olla paikoin kaljuja kohtia. Voimakkaimmin kutiavilta alueilta iho

on voinut paksuuntua ja hyperpigmentoitua raapimisen ja kalvamisen seurauksena. Muutokset paikallistuvat naamaan (huulet ja silmien ympärys), korviin, tassuihin, jalkoihin, leukaan ja vatsan alle.

Tiettyjen lähteiden mukaan atopiaa esiintyisi enemmän uroksilla kuin nartuilla, mutta joidenkin lähteiden mukaan selvää sukupuolijakaumaa ei olisi. Oireet alkavat suurimmalla osalla atoopikoista tyypillisesti 6 kk – 3 v. iässä. 7 ikävuoden jälkeen sairauden esiintulo on harvinaista. Joskus kuitenkin koira on elänyt yli 7 vuotiaaksi ongelman kanssa ja tuodaan vasta sitten hoitoon.

Koiran atopian (taipumus tuottaa korkeita IgE-tyypin vasta-ainetasoja ympäristön allergeeneja vastaan) periytymismalliksi on esitetty mm. dominanttia periytymistä (de Weck et al.,1997). Kultaisilla- ja labradorinnoutajilla todettu korkea periytymisaste tukee löydöstä. Ominaisuuksiin, joilla on korkeampi kuin 0,40 (40%) periytymisaste, on helppo vaikuttaa jalostukseen käytettävien koirien valinnalla. Oireilevat koirat olisi syytä jättää pois jalostuksesta.

Eläimen elinympäristöllä ja –olosuhteilla on myös vaikutus sairauden kliiniseen esiintymiseen. Kohonnut riski on sairastua sellaisilla koirilla jotka asuvat pentuaikana sisätiloissa, menevät uuteen kotiin 8 – 12 vkon iässä ja joita pestään usein. Pienempi riski sairastua on taas niillä jotka ulkoilevat metsässä, asuvat muiden eläinten kanssa ja asuvat maaseudulla.

Tyypillistä atopialle on, että oireet helpottuvat ja pahenevat kausittaisesti. Jos oireet ovat heti alkuun jatkuvia, voidaan hyvällä syyllä epäillä ruoka-aineallergiaa aiheuttajaksi. Ruoka-aineallergiaa ei näe veritesteillä vaan vain ihotesteillä. Ruoka-aineallergian toteamiseksi on ainoa luotettava keino dieettikokeilu ja sitä seuraava altistus. Ruoka-aineyliherkkyyttä esiintyy yleisesti yhtä aikaa atopian kanssa, mutta vain n. 10% iho-oireista on ruoka-aineallergian aiheuttamia. Ruoka-aineallergia alkaa myös aikaisemmin kuin atopia, 33% alle 1 vuoden iässä.

Euroopan alueella tavallisin allergian aiheuttaja on pölypunkki. Melkein kaikilta atooppisilta koirilta löytyykin vasta-aineita pelkästään pölypunkille ja/tai varastopunkille. Varastopunkki viihtyy mm koiran kuivamuonassa. Varastopunkit voivat levitä koiran ruokaan myös ihmisten puurohiutaleista ja jauhoista. Atoopikkokoiran ruoka tulisikin säilyttää aina suljetussa astiassa tai pieniin annoksiin pakastettuna. Koira voi allergisoitua myös kodissa olevien muiden eläinten tai ihmisen hilseelle. Hyönteisten puremille allergisoituminen ja kosketusallergia ovat koirilla harvinaisia.

Rodut, jotka ovat alttiit atopialle, vaihtelevat sekä ajallisesti että paikallisesti. Suomessa useimmin potilaina esiintyy terrierirotuja, noutajia, spanieleita, settereitä ja boksereita. Koska perimällä on merkittävä vaikutus sairauden syntyyn, atopiaa sairastavaa koiraa ei tulisi käyttää jalostukseen.

Rotujen perimän monimuotoisuuden säilyttäminen on tärkein ase näitä sairauksia vastaan. Mitä monimuotoisempi MHC-geenistö yksilöllä on sitä sopeutumiskykyisempi yksilön immuunipuolustus on.

Tiivistelmä käsitteistä:

Atopia – oireet ovat tietyssä kohdassa eikä vielä tiedetä mille on allerginen

Allergia – tiedetään mille koira on allerginen

Antigeeni – elimistöön tunkeutuva vieras organismi tai oma rakenne, voi olla taudinaiheuttaja; loinen, virus, bakteeri tai elimistön oma solu

MHC – major histocompatibility complex, immuunivasteen puutetta ja vahvuutta säätelevät MHC-geenialueen geenit

IMHA – immuunivälitteinen hemolyyttinen anemia

SLE – systeminen lupus erytematosus

Nina Mennan käyttämät lähteet:

de Weck et al., Dog allergy, a model for allergy genetics, Int. Arch Allergy Immunol. 113, 55-7,1997.

Halliwell&Rosenkranzt, ESA VS training programme of Veterinary Dermatology, 2006.

Sousa et al., The ACVD tas force on canine atopic dermatitis(ll): genetic factors, Veterinary Immunology and Immunopathology 81, 153-7, 2001.

Willemse, Atopic skin disease: a review and reconsideration of diagnostic criteria, Journal of Small Animal Practice, 27, 771-78, 1986.

Meury et al., Veterinary Dermatology, Aug, 2011.

Favrot et al., Veterinary Dermatology, 2010.

Koirien rakenne- ja luusto-ongelmat; ELT Marjatta Snellman

ELT Marjatta Snellmanin luento oli hyvin eläinsuojelu- ja koiran hyvinvointipainotteinen. Hän kävi läpi esimerkein muutaman rodun hyvin kivuliaita tyypillisiä liioiteltuja ominaisuuksia omalla tyylillään havainnollisten röntgenkuvien kera.

Koiran rakenne ja hyvinvointi

Tavoitteena on, että koiralla on sellainen rakenne, että se voi elää mahdollisimman luontevaa elämää, hengittää vapaasti, synnyttää normaalisti, liikkua vaivatta ja saada turkistaan suojaa sään vaihteluja vastaan. Koiranäyttely ei ole jalostustarkastus, mutta voittajia käytetään tavallisesti runsaasti jalostukseen.

Euroopanneuvoston lemmikkieläinten jalostusta koskevan päätöslauselman Suomi (eläinlääkintöneuvos Pirkko Skutnabb) on allekirjoittanut vuonna 1995. Suomenkielinen versio lauselmasta löytyy Suomen Kennelliiton nettisivustoilta.

Eläinlääkärikunnan aloite Englannissa oli jo vuonna 1964 kiinnittää erityisesti huomiota seuraaviin sairauksiin: lonkkadysplasia, patellaluksaatio, entropion, munuaisatrofia, liian pitkä pehmeä kitalaki, ihon poimuisuuteen liittyvät dermatiitit, synnytysheikkous, kyynärdysplasia, linssiluksaatio, ektropion, trichiasis ja kuurous.

FCI:n uusi tuomariohje tuli vuonna 2002 ja siinä rotujen erityispiirteiden ylikorostaminen ei ollut enää toivottavaa.

Special Breed Specific Instructions, BSI, 2009 (= Erityisiä rotukohtaisia ohjeita koskien liioiteltuja piirteitä rotukoirissa, Ruotsi)

Laadittu yhteistyössä näyttelytuomareiden, rotuyhdistysten, muiden koiraharrastusjärjestöjen ja eläinlääkärien kanssa. Svenska Kennelklubben oli alullepanijana vuonna 2008.

BSI: Vaatimukset kaikille koirille

Hengitys; kaikkien koirien on voitava hengittää normaalisti myös liikkuessaan

Silmät; kaikilla koirilla on oltava kirkkaat silmät ilman mitään merkkejä pahasta olosta

Iho; kaikilla koirilla on oltava terve iho ilman mitään merkkejä pahasta olosta

Karvapeite; karvaa ei saa olla niin runsaasti, että se haittaa liikkumista

Liikkeet; kaikkien koirien on pystyttävä liikkumaan luonnollisesti ilman näkyvää ponnistelua tai kipua

Luonne; kaikilla koirilla on oltava nyky-yhteiskuntaan soveltuva luonne

Erityisiä rotukohtaisia ohjeita koskien liioiteltuja piirteitä rotukoirissa:

http://skk.se/pdf/funktionar/srd_eng.pdf Svenska Kennelklubben 2008-2009

Tehtävänämme on säilyttää rodut elinkelpoisina ja tarkoituksiinsa hyvin sopivina ihmisten iloksi ja ennaltaehkäistä kipua ja muita elämänlaatua heikentäviä tekijöitä koirien elämässä.

On hyvä, että Kennelliitto järjestää koulutusta ja kursseja rotujärjestöjen toimihenkilöille. Vaikka monet aiheet liikkuivat ns. yleisellä tasolla, eivätkä suoranaisesti koskettaneet omaa rotuamme, on kuitenkin tärkeää tietää "missä mennään" ja pysyä ajan hermolla. Etenkin immuunipuolustuksen ongelmat ovat hyvin ajankohtainen aihe ja nämä uudet tutkimustulokset tulevat ohjaamaan myös jalostusta tulevaisuudessa. Oman rotumme kannalta oli mielenkiintoista kuulla, että nimenomaan labradoreilla atopialla on todettu olevan keskimääräistä korkeampi periytyvyysaste. Jalostuksellisesti tämä siis merkitsee sitä, että sairaiden koirien käyttämistä jalostukseen tulisi välttää. Atopiasta tulisi pystyä puhumaan avoimesti ja kiihkottomasti, ei syyllistäen. Jokaista rapsutusta ja korvatulehdusta ei pidä leimata. Vaikka immuunipuolustusasiat ovatkin esillä, on aina muistettava kokonaisuus. Jalostustyöohjeemme tähdentää sitä, että koiria ja niiden ominaisuuksia, myös sairauksia ja virheitä, on tarkasteltava kokonaisuutena. Kun kerran immuunipuolustusongelmien taustalla on nyt ihan tieteellisesti todistettu olevan geneettisen monimuotoisuuden väheneminen, ei varmaankaan ole tarkoituksenmukaista alkaa harrastaa entistä suvaitsemattomampaa jalostusta, joka perustuu pelkästään jalostusyksilöiden karsimiseen ja tiukan seulan läpäisyyn. Silloinhan vain vähennetään monimuotoisuutta.

Kokosi/koosti:

Johanna Isaksson VM3

Oheinen artikkeli on julkaistu Labradori-lehden numerossa 1/2012

Birmingham 12.-15.9.2012

Suolinkaisia maailmalla

Keskiviikkona 12.9.2012 starttasi hurja joukko suolinkaisia Tarton linja-autoasemalta suuntana Englannin nummet sekä BEVA:n (British Equine Veterinary Assosiation) vuosittainen kongressi, joka järjestettäisiin tänä vuonna Birmighamissa. Toinen (hurjempi) joukko oli startannut jo maanantaina kohti Manchesteria Tallinnasta. Seben uudet linja-autot tuli kokeiltua ei voi kyllä valittaa hinta-laatusuhdetta. Tallinnasta matka jatkui Ryanairilla eli tuttavallisemmin "Rynkyn" koneella Lontoon Lutoniin. Ajoitus oli loistava seurueella sillä lentokoneesta noustuaan sai milteipä suoraan istahtaa National Expressin bussin kyytiin suuntana Birmingham. Alkuun tuli sellainen outo olo bussin kyydissä, mutta syy selvisi siihen sehän oli"vääränkätinen" liikenne. Birminghamissa löytyi hotellikin pienen etsiskelyn jälkeen. Ei mikään 5-tähden hotelli, mutta erittäin keskeisellä sijainnilla. Siitä sai plussaa.

Torstaiaamuna suunnattiin kohti Birminghamin kongressikeskusta. Pää kääntyi risteyksissä miltei väkisellä katsomaan vasemmalle tietä ylittäessä. Onneksi kuitenkin katuihin oli maalattu LOOK RIGHT isoilla kirjaimilla jotta tyhmempikin muisti ja osasi varoa oikealta tulevia autoja. Torstain kongressiohjelmaan kuului aamupäivästä patologiaa, infektiosairauksia sekä kilpailutilanteessa toimiminen. Iltapäivän ohjelmassa oli oftalmologiaa, radiologiaa sekä kuinka tehdä kastraatio tai tyrän poisto ilman komplikaatioita. Tietotulvaa aiheuttaa tunnetusti nälkää, joten kongressipäivän jälkeen Jamie Oliver sai korjattavakseen muutaman nälkäisen eläinlääkärin alun. Jamie Oliverin ravintolassa ruoka oli hyvää, sitä oli riittävästi ja mikä parasta, palvelu oli yltiöystävällistä

Perjantain ohjelmassa oli hampaita, anestesiologiaa, kardiologiaa sekä ortopediaa. Luentokokonaisuus: Focus on the Prepurchase Examination piti sisällään Karen Blissittin luennon "How to get the most from your stethoscope?". Luennoitsija oli erittäin hyvä sekä mukaansa tempaava ja muistutus oli hyvä siitä että sydämensivuääniä kuunnellessa ei ole väliä onko sinulla huippukallis stetoskooppi jos ei erota sivuääniä normaaleista sydänäänistä. Toki rajatapauksissa parempilaatuisella

stetoskoopilla saa paremmin selville onko kyse fysiologisesta vai patologisesta sivuäänestä. Väliajoilla ja lounastauolla tutustuimme näyttelyyn. Itseäni eniten yllätti eniten hevosten alkionsiirtoja tarjoavien yritysten paljous. Keskustelimme siitä kuinka Suomessa on luvallista rekisteröidä vuosittain yksi alkiovarsa tammalle. Kuinkahan lienee on asianlaita muualla maailmassa? Näytteilleasettajia oli reilusti yli 50. Mukana oli muun muassa lääkefirmoja, fysioterapiaa tarjoavia yrityksiä, ruokafirmoja, hevossairaaloita, laboratorioita, erilaisia välineitä myyviä firmoja (hammasraspit, endoskoopit, sairaskengät jne) sekä kirjakauppoja. Yksi ständeistä oli hylättyjen aasien tukiyhditys. Mukaan sieltä sai aasien hoitokirjan.

Perjantai-illan kohokohta oli hypätä Wolverhamptonin junaan ja suunnata kohti Dunstall Parkia, jossa Wolverhamptonin laukkarata sijaitsee. Wolverhamptonissa on ollut laukkarata vuodesta 1887, mutta nykyinen rata on rakennettu 1920-luvun loppupuolella. Laukkaradalla sijaitsee myös kongressikeskus hotelleineen. Tavaratalo House of Fraserissa sovittelimme soveliaita hattuja kilpailuihin menoa varten, mutta päädyimme edustamaan arkiasusteissa. Kilpailun pukeutumistyyli oli casual, joten emme rikkoneet etikettiä kovinkaan. Nähtiinpä siellä Suolten edustusvaatteitakin joukon yllä. Kilpailu on tasaisella hiekkaseosradalla juostava kilpailu. Kilpailu on mielenkiintoinen näin ensikertalaiselle. Ja taisipa siellä joku ryhmän pelitaitureista lyödä rahoiksi.

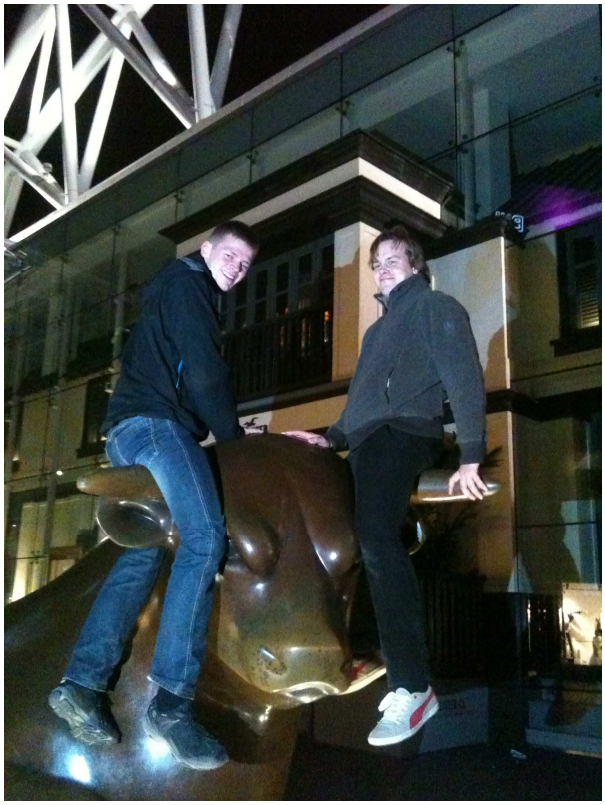

Lauantaina oli kongressiohjelmassa lisääntymistä, dermatologiaa, hengitystie- ja infektiosairauksia, kaviokuumetta sekä ultraäänidiagnostiikkaa. Kaikinpuolin kongressi oli mielenkiintoinen. Paljon asiaa tuli parissa päivässä, jotain jäi päähänkin osan asioista hipoessa korkealta ja kovaa. Lauantai-iltapäivä meni shoppaillessa tuliaisia mitä ei juurikaan laukkuun kyllä mahtunut. Se selvisi sunnuntaiaamuna laukkua pakatessa... Mutta jotain pientä. Lauantai-iltana kaikki joukko-osastot kokoontuivat illalliselle Cafe Rougeen. Tunnelma oli hilpeä, oltiinhan sentään ranskalaisessa ravintolassa. Liekkö mennyt ranskalaisuus vaiko etelä-eurooppalaisuus veriin härkätaisteluineen sillä pojat halusivat kesyttää Bull Ringin (paikallinen ostoskeskus) sonnin ja onnistuivatkin siinä menetyksekkäästi. Taidettiinpa nähdä joku eläinlääkäriopiskelija rektalisoimassakin sonnia... Sunnuntai-päivä pyhitettiin matkustamiselle enemmän ja vähemmän hilpeässä seurassa. Kotona Tartossa oltiin puolilta öin. Hurja joukko 2 palasi Manchesterin kautta kotiin maanantaina. Ensi vuoden BEVA:n kongressi järjestetään Manchesterissa.

Teksti: Riikka Aho, VM4
Kuvat: Noora Sjögren, VM5
Inka Tuominen, VM5

Edistykselliset puitteet työurallesi!

Haluatko valmistuttuasi koulutusta vastaavaa työtä nykyaikaisessa eläinsairaalassa?

Vethausin eläinsairaala Hattulassa toimii ympäri vuorokauden vuoden jokaisena päivänä. Sairaalan työntekijät ovat alansa huippuosaajia ja heidän käytössään on ajanmukainen tutkimus- ja hoitovälineistö.

Tutustu osoitteessa **www.vethaus.fi**

Lemmikkisi parhaaksi – yhdessä läpi elämän

VETHAUS HATTULA
puh. 03 637 2302
hattula@vethaus.fi

VETHAUS LAHTI
puh. 03 884 030
lahti@vethaus.fi

ELÄINSAIRAALA
p. 0600 550 139
www.vethaus.fi

Maatilaharjoittelu Tampereella Ahlmanilla

Laitumelle mars!

Viime kesän maatilaharjoitteluni oli erittäin onnistunut kokemus. Sain nauttia upeasta maalaisidyllistä Ahlmanin tilalla. Se sijaitsee noin viiden kilometrin päässä Tampereen keskusta! Ahlman on vanha tila. Vanhin navetta on rakennettu vuonna 1928 ja on nykyään kanalana, kuttulana ja lampolana. Tämä navetta on ensimmäinen Ahlmanin koulun rakennuttama navetta. Vuonna 1975 valmistunut parsinavetta toimii nyt nuorkarjanavettana, jossa on 32 parsipaikkaa, kaksi astutussonnikarsinaa ja kolme vasikoiden ryhmäkarsinaa. Lypsylehmille rakennettiin uusi parsinavetta vuonna 2008. Siinä on 38 parsipaikkaa, kaksi vasikoiden ryhmäkarsinaa ja sairas-/poikimakarsina.

Nautakarjaa tilalla on 80-90 kpl, joista lehmiä on noin 40 kpl. Lampaita on 8 kpl, vuohia 2 kpl (äiti ja tytär), kanoja noin 20 kpl. Kaikki ovat maatiaisrotuisia. Lehmissä on länsisuomenkarjaa (kokoruskea), itäsuomenkarjaa eli kyyttöjä (ruskeat kyljet, valkoinen vatsa ja selkäjuova) ja pohjoissuomenkarjaa eli lapinlehmiä (valkoinen mustilla korvilla). Lampaat ovat kainuunharmaksia. Vuohet ovat suomenvuohia ja kanat ovat maatiaiskanoja.

Sukevan vankilasta Ahlmannille muuttaneet itä-ja länsisuomenkarjan lehmät ovat lisänneet kiinnostusta Ahlmanin tilaa kohtaan entisestään. Kainuunharmasta pidettiin 70-luvulla jo sukupuuttoon kuolleena lammasrotuna. Vuonna 1983 haapaveteläinen eläinlääkäri Pertti Hankonen löysi teurastamolle tuotujen lampaiden seasta harmaita yksilöitä. Hankosen toimesta etsittiin Kainuusta tilat , joilla oli vielä harmaita lampaita.

Harmas on perimältään sen verran omanlaisensa, että sitä kutsutaan suomenlampaan erilliseksi populaatioksi. Nykyään kainuunharmas on oma rotunsa.

Tilalta löytyy myös pieneläinosasto. Siellä on esim. marsuja, hiiriä, rottia ja undulaatteja. Vuonna 2010 oli pieneläinklinikan avajaiset. Nykyään Ahlmanin tila toimii opetustilana ja vuodesta 2008 länsisuomenkarjan- ja itäsuomenkarjan geenipankkina. Ahlmanin koulun Säätiön ylläpitämällä Ahlmannilla toimivat Ahlmanin ammattiopisto, Ahlman-instituutti ja Ahlmanin Kartano. Ahlmanin koulujen säätiö on perustettu vuonna 1949. Tilapuodista voi ostaa oman tilan ja noin 35 pienyrittäjän tuotteita sekä opiskelijoiden valmistamia aterioita ja leivonnaisia. Tilapuoti on tuhansille asiakkaille lähikauppa. Kyytönpaisti, palviliha, fileet ja makkarat ovat hyvin kysyttyjä. Puodissa myydään myös omien maatiaislampaiden lihaa. Teuraat teurastetaan pienteurastamolla Sastamalassa. Lihaa käytetään myös opetusravintola Kapustassa ja opetuskeittiöissä. Ahlmanin tilameijerissä valmistetaan omien lehmien maidosta erilaisia tuotteita, esim. juustoja, jogurttia, viiliä ja tietenkin maito pullotetaan myyntiin.

Navettakeittiön vieressä on Maitobaari, mistä myydään maitoa suoraan tankista asiakkaiden omaan astiaan. Minut yllätti positiivisesti raakamaidon suosio tamperelaisten keskuudessa! Itsekin join sitä koko kesän. Lisäksi maitobaarista saa ostaa oman tilan kanojen munia. Oikeita vapaan kanan munia! Nämä kanat saavat elää kanojen normaalia elämää eli kopsuttaa maata, nukkua orrella, munia pahnapesässä ja

nauttia lajikumppanin seurasta. Munia olisi mennyt kaupaksi enemmän kuin kanat ehtivät munia.

Aamuvuoro alkoi klo 5.15. Navetalle pyöräilin laitumen ohi ja minulla oli joka kerta vankkumaton kannustusjoukko hoputtamassa polkemaan rivakammin. Tottakai niillä oli "oma lehmä ojassa", koska aamuvuoro alkoi lehmien haulla navettaan; lypsylle ja aamupalalle. Siinä matkalla navettaan moikkailtiin niin vasikat ja kaksi sonnia, jotka pääsivät halutessaan ulos. Lapinlehmä Eskimo ihastutti minut päättäväisellä, joskus jopa jästipäisellä, käytöksellään. Kyselin siltä josko lähtisi kanssani Tarttoon. Tuollaisesta luonteesta pitää ottaa mallia opiskelua ja ulkomailla elämistä varten.

Henkilökunnasta yksi lähti hoitamaan kanat, kukot, lampaat ja vuohet. Kaksi hoiti vasikat ja sonnit. Loput jäivät lypsylle. Seitsemän aikoihin oli hommat siinä mallilla, että istuttiin kahville. Navetan yhteydessä oli kahvihuone, josta oli ikkuna navetan lehmäosastolle. Ikkunan takana oli hoito/toipilaskarsina. Siitä, kahvikupin äärestä, oli helppo samalla tarkkailla esim. pian poikivaa.

Kahvin jälkeen veimme lehmät takaisin laitumelle, koska olivat syöneet jo aamuruokansa loppuun. Laidunkierto toimi melkein päivittäin eli lehmät pääsivät aamulypsyn jälkeen mehevälle "uudelle" laitumelle. Lehmistä huomasi, kuinka ne itse yrittivät päättää mille laitumelle nyt mentäisiin. Joskus piti mennä vielä samalle laitumelle, missä olivat olleet iltalypsystä aamulypsyyn. Silloin tietyt lehmät aina osoittivat mieltään ja jäivät viejän perään huutamaan, vaikka syötävää oli vielä paljon. Lehmät laiduntavat yötä päivää kesäkuun alusta syyskuun alkupäiviin. Sisäruokintakauden aikana lehmät ulkoilevat joka päivä tunnin ajan.

Joka aamuisten rutiinitöiden jälkeen oli vuorossa navetan siivousta, toipilaiden ekstrahoitoa, paalien siirtämistä, aidan korjausta jne. Jos tuli eläinlääkäri, siementäjä tai sorkkahoitaja, niin sitten autettiin heitä.

Klo 9 oli työt yleensä aamun osalta tehty. Tankista maitoa kannuun ja kotiin.

Iltavuoro alkoi klo 14.30. Haettiin lehmät sisälle syömään säilö- ja täysrehua. Sillä aikaa hoidettiin muut eläimet. Kahvihetken jälkeen noin klo 16, menimme kaikki lypsylle. Lypsyltä pitikin kiirehtiä heti Maitobaariin. Se on auki arkisin aina iltalypsyn jälkeen, klo 17.30.-18.15.

Myyntityön jälkeen omaan kannuun maitoa ja kotiin.

Tilan henkilökunta asuu lähellä. He tekevät päivisin ja iltaisin tarkistuskäyntejä eläinten luona ja ovat tietenkin puhelimen tavoitettavissa.

Maatiaisrotuisista eläimistä minulla oli aikaisemmin jonkin verran kokemusta, lampaiden ja vuohien osalta. Tämän harjoittelun aikana menetin sydämeni näille Suomen alkuperäisroduille. Niillä on vielä oma luonne, tahto ja käyttäytyminen tallella. Näitä ominaisuuksia ei ole jalostuksella kitketty pois. Esim. kanat ovat erittäin sosiaalisia ja oppivaisia.

Upea, erittäin opettavainen harjoittelu!

Teksti ja kuvat:

Kati Lehtimäki, VM3

Tulevaisuuden toivo. Ahlmanin Ivalo PSK myytiin keinosiemennykseen.

Suolten Fuksiaiset vuosimallia 2012

Tämän syksyn fuksiaiset alkoivat 14.9. päivällä perinteisellä fuksien ja kakkosten yhteisellä kokoontumisella Tarton keskustan Raekojaplatsilla. Jahka viimeisetkin myöhästyneet olivat saapuneet paikalle ja puettu labratakkeihin ja myssyihin, järjestimme uudet ykkösemme norsujonoon ja lähdimme kiertämään korttelia ympäri. Elefanttien marssilaulu raikasi, paikalliset tuntuivat kovasti pitävän uudesta turistinähtävyydestä ja vaikka yksi kortteli kumarassa käsi kädessä kulkeminen saattoikin ottaa voimille, kaikki fuksimme olivat äärimmäisen reippaita. Vain äänenvoimakkuuden alhaisuudesta piti ajoittain huomauttaa.

Suunnaksi otettiin korttelikierroksen jälkeen Toomemäen puisto, jonne oli valmiiksi pystytetty fukseille asianmukainen tukkihumala-viesti. Tarjolla oli ah-niin-ihanaa matojuomaa, jonka resepti jäi arviotukseksi. Maku ilmeisesti ei ollut kovin nystyröitä hivelevä, ainakin päätellen uusien eläinlääkäriopiskelijoiden ilmeistä. Viesti kuitenkin suoritettiin läpi samalla reippaalla ja humoristisella asenteella kuin norsujonokin ja saivatpa muutamien labratakitkin asianmukaiset vauhtiraidat otettuaan kosketusta nurmikon kanssa.

Seuraava ohjelmanumero vei kaikki takaisin Raekojaplatsille. Olimme valinneet vuoden fuksiaisteemaan sopien joukon kappaleita, joista fuksien piti koostaa meille näytelty esitys. Niinpä seuraavaksi yleisö saikin ihmeteltäväkseen muun muassa joukon Leijonakuninkaan eläimiä, Tarzanin apinoita ja Pienen Merenneidon kaloja.
Lopulta jäljellä oli enää yksi vaihe, suihkulähteeseen kastaminen. Olimme pyytäneet

jokaista fuksia tuomaan mukanaan pienen kolikon, jonka sitten heitti lähteeseen kertoen samalla paitsi meille, myös koko Tarton keskustalle yhden toiveen koskien tulevaa. Tämän jälkeen kolikot piti luonnollisesti onkia suihkulähteestä takaisin ja samalla ykköset saivat kasteensa SUOLET:n jäsenistöön. Likomärkinä, mutta hyvällä mielellä lähetimme fuksit vaihtamaan vaatteita ja valmistautumaan asianmukaisesti iltajuhlaan.
Illalla menimme järjestelemään paikkoja Saksa Instituuttiin jo hyvissä ajoin. Seitsemään mennessä baari, koristeet, musiikki ja pöydät sekä tuolit olivat valmiina ja odottamassa juhlijoita. Fuksit saapuivat seitsemän jälkeen ja oli ilahduttavaa nähdä, että kaikki

olivat pukeutuneet Disney-teeman mukaisesti pahiksiksi, siinä missä me muut olimme hyviksiä. Nimilaput siis vain rintaan, asiaankuuluvat tervetulodrinkit (viinaa ja viiriäisenmunia) kouraan ja juhla saattoi alkaa. Kahdeksan jälkeen saapuivat muiden vuosikurssien opiskelijat, joiden iloksi ja samalla fuksien työllistämiseksi olimme järjestäneet ykkösillemme erinäisiä tehtäviä. Ohjelma alkoi musikaalisiin tuoleihin yhdistetyllä esittelykierroksella, jonka aikana myös rankaisimme kaikkia myöhässä tulleita syöttämällä heille kissanruokaa.

Tämän jälkeen edessä olivat vielä omenansyönnin ryhmäkilpailu, piirtämistä paperia näkemättä ja tietokilpailu koskien totta kai omaa alaa ja illan teemaa. Myös perinteinen elintentunnistuskisa oikeasta kissasta kuului ohjelmaan. Ilta päättyi vuoden eläinlääkärilupauksen sekä parhaiten pukeutuneen fuksin palkitsemisiin, joiden jälkeen osa juhlijoista suuntasi vielä jatkamaan fuksiaisten viralliseksi jatkopaikaksi nimettyyn Club Tallinnaan.

Teksti ja kuvat:
Roosa Hentunen, tutor, VM2

Fukseja esittäytyy....

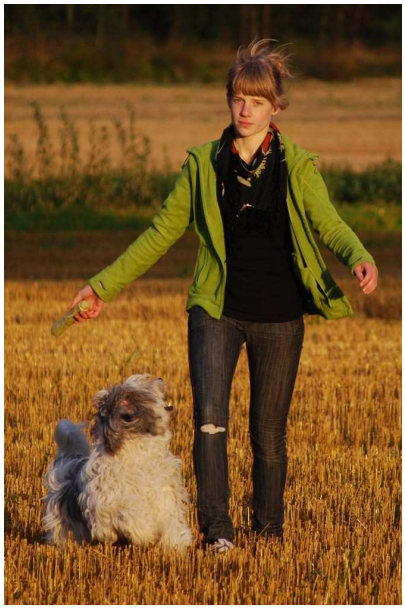

1. Kuka olet? -Petra Peltomäki

2. Mistä olet? -Sievistä, Pohjois-Pohjanmaalta.

3. Mitä harrastat? -Ratsastusta, juoksua, kanteleen soittoa, koiran kanssa touhuilua, piirtämistä.
Tuleehan tuota harrasteltua vähän kaikkea lukemisesta neulomiseen, fiiliksen mukaan.

4. Miksi olet Tartossa? -Hauska kysymys. Olen Tartossa toteuttamassa elämäni suurinta ja pitkäaikaisinta unelmaa.

5. Mitä odotat opiskelulta?
-Odotan, että opiskelu olisi antoisaa ja saan vihdoinkin opetella sellaista, mikä kiinnostaa jo asian itsensä, eikä vain päämäärän takia.

Moi! Olen Annina Aula, 19-vuotias entinen järvenpääläinen. Kirjoitin Järvenpään lukiosta tänä keväänä ja kun Viikin ovet eivät auenneet, päätin lähteä maailmalle.
Pienten sattumien kautta maailma ilmeisesti halusi minut tänne Tarttoon ja pääsinkin sitten suoraan opiskelemaan, ja vielä unelma-alaani! Harrastan kaikenlaista urheilua: lenkkeilyä, salilla käyntiä, uintia ja tykkään pelata kaikenlaisia pallopelejä kavereideni kanssa. Kääpiövillakoirani kanssa harrastan aktiivisesti agilityä ja sitä olisi tarkoitus jatkaa täällä Odotan innokkaasti opintojen alkua, virolaisten kurssikavereiden tapaamista ja sitä, että osaan puhua kunnolla viroa.
Toivon, että opiskelu olisi monipuolista ja oppisin monenlaisia asioita kaikesta eläimiin liittyvästä. Yksi haaveistani on päästä joskus töihin eläintarhaan, missä on paljon erilaisia eläimiä.

Olen Aino Perttunen, vielä 19-vuotias neitonen Koillis-Lapin viileästä syleilystä. Pelkosenniemi on kotikuntani, mutta tätä tuhannen asukkaan ihmettä ei kukaan tiedä kuin ehkä Andy McCoysta ja Pyhätunturista. Harrastuksenani lähes kaikkien lääkisläisten tapaan on ratsastus, lisäksi mahdollisuuksien mukaan nyrkkeilen, sulkapalloilen, jopa jousiammun, jos vain löytyy mahdollisuus. Siinä sivussa on lenkkeily ja rullaluistelu eli kaikenlaista urheilua ja viuluakin vingutin 12 vuotta. Tartossa olen, koska läheltä liipannut lääkikseen pääsy ketutti niin paljon, että sain älyttömän päähänpiston hakea tänne. Lisäksi viime talvena työpartnerini rovaniemeläinen bussikuski kertoi tyttärensä opiskelevan täällä ja kehotti heti hakemaan tänne (jos tytär tunnistaa itsensä, saa ilmottautua!) Opiskeluiltani odotan lähinnä eläinlääkärin papereita, jotta pääsen takaisin rakkaaseen koti-Lappiin sarjarokottamaan poroja.

Nimeltäni olen Mona Oivo ja olen 22 vuotta vanha. Olen kotoisin Lahden naapurikunnasta Nastolasta. Vanhemmillani on Nastolassa hieman maata ja makotitalo. Pihapiiristä löytyy myös pieni talli. Viimeiset kaksi vuotta olen kuitenkin asunut Jyväskylässä ja Hämeenlinnassa. Olen harrastanut ratsastusta noin kuusivuotiaasta lähtien aloittaen ratsastuskoululla. Kun olin 8 vuotias, vanhempani ostivat meille ensimmäisen hevosen. Siitä lähtien meillä on ollut niitä parhaimmillaan 4 ja kaikki ovat olleet ratsuja. Alle 16 vuotiaana kävin ahkerasti estevalmennuksissa ja kilpailemassa. Nykyään ratsastan harrastemielessä omalla pv- tammallani Weralla. Wera muuttaa myös Tartoon (Eculle). Ratsastuksen lisäksi lenkkeilen labbikseni Panun kanssa ja tykkään myös lukea. Päätös Tartoon hakemisesta muodostui oikeastaan sen kautta etteivät Helsingin ovet avautuneet. Olin kuullut Tartosta paljon hyvää ja mm pari eläinlääkäriä suositteli sitä vaihtoehtona. Olen matkustellut paljon ja ollut töissä ulkomailla, joten ajatus toisessa maassa asumisesta ei pelottanut. Toisekseen olen aina haaveillut ulkomailla opiskelusta.Odotan opiskelun olevan rankkaa varsinkin alkuun, kun edessä on vielä kielimuuri. Uskon kuitenkin, että kielen oppii suht nopeasti. Yliopistotasoinen opiskelu tuskin on ikinä helppoa joten olen varautunut työmäärään ja vastoinkäymisiin. Opiskelijaelämä on kuitenkin työn ohella myös hauskaa joten innolla odotan seuraavaa 6 vuotta :)

1. Kuka olet? Roosa Katajakoski
2. Mistä olet?Perniöstä, Länsi-Suomesta
3. Mitä harrastat? Ratsastusta, jota olen harrastanut jo kohta 11 vuotta
4. Miksi olet Tartossa? Olen jo pienestä pitäen halunnut eläinlääkäriksi. Mietin koko lukioajan tänne hakemista, koska niin monet tutut kehuivat kaupunkia ja koulua. Nyt sitten uskalsin tänne hakea ja vielä pääsin sisäänkin. ☺
5. Mitä odotat opiskelulta? Kivoja kokemuksia, sekä paljon käytäntöä ja uuden oppimista.

Nimeni on Sanna Engström, olen 20-vuotias heppatyttö Pieksämäeltä. Kirjoitin ylioppilaaksi Rautalammin lukiosta vuonna 2011, jonka jälkeen vietin välivuoden Suonenjoella työskennellen kaupan kassalla (kummasti alkoi opiskelumotivaatio nousta niissä hommissa). Harrastan ratsastusta ja minulla on oma hevonen, jonka kanssa olen kilpaillut aluetasolla. Kotona meillä on aina ollut paljon eläimiä, ja tiesinkin jo pikkutyttönä, että isona minusta tulee eläinlääkäri. Hain kaksi kertaa Suomen eläinlääkikseen, mutta en valmistautunut pääsykokeisiin kummallakaan kerralla tarpeeksi. Reilu vuosi sitten aloin suunnitella hakemista Tartoon, ja niin siinä sitten kävi, että täällä ollaan! Aluksi opiskelu on varmasti hankalaa, koska oma kielitaito on vielä niin heikko, että varmasti suurin osa opetuksesta menee yli hilseen. Anatomian tunteja odotan kyllä innolla!

Olen Jasmin Seppälä ja kotoisin Lempäälästä, Tampereen kupeesta. Kilpailen esteratsastuksessa ja lisäksi koitan ehtiä aina välillä lenkkeilemään ja salille.
Olen Tartossa, koska en päässyt Viikkiin opiskelemaan ja muutenkin opiskelu ulkomailla on mielestäni kiinnostavampaa ☺ Odotan opiskeluvuosistani tulevan mielenkiintoisia ja kokemusrikkaita.

Olen Sofie Wikberg, 20 vuotias helsinkiläinen. Harrastan ratsastusta ja koiran kanssa touhuilua. Minulla on oma japaninpystykorva narttu Candy, ja oma kissa on tilauksessa. Olen Tartossa toivottavasti toteutamassa unelmaani tulla eläinlääkäriksi. En oiken tiedä mitä odottaa, mutta ainakin mielenkiintoisia aineita ja uusia tuttavuuksia.

Tere! Olen Elisa Nurmela, kotoisin Lohjalta. Harrastan ratsastusta. Haluan aloittaa jonkun uuden harrastuksen Tartossa. Hain kaksi kertaa Helsinkiin, jonka jälkeen päätin etten enää jaksa odottaa, että pääsen opiskelemaan. Odotan vilkasta opiskelijaelämää ja toivon, että ymmärtäisin viroa paremmin jo näin alkuun...

Olen Roosa Malinen, ikää 19v. Olen valmistunut lukiosta nyt keväällä 2012. Olen kotoisin Pohjois-Suomesta, Torniosta, eli aika lailla mettästä.. Harrastan ratsastusta ja lenkkeilyä. Jos kaikki muutki tallityöt lasketaan harrastuksiin nii, sitte niitäki. Olen Tartossa, koska unelma ammattini on eläinlääkäri, ja Suomessa eläinlääketieteelliseen on miltein mahdotonta päästä sisälle. Ja Tartoon hain myös sen takia, että opiskeleminen vieraassa maassa kiinnosti, ja Viro on kuitenkin tarpeeksi lähellä Suomea.Toivoisin, että opiskelu olisi mahdollisimman käytännön läheistä ja että asioita pääsee ihan oikeasti itse tekemään, koska mielestäni sillä tavoin asiat oppii parhaiten. En oleta että opiskelu olisi mitenkään helppoa, ainakaan kun kieli on vielä vieras ja yliopisto opiskelusta minulla ei ole vielä mitään aikaisempaa kokemusta. Mutta opiskelulta odotan myös kaikkea hauskaa oheistoimintaa kuten juhlia jne.. :D

Olen Eveliina Alhoranta ja ikää on tuommoiset 20 vuotta. Kotoisin olen Länsi-Suomesta, Raumalta. Siellä olen koko elämäni elellyt, lukuun ottamatta aikaani Irlannissa Au pairina. Tuntuu hyvältä vaihtaa kuolleesta pikkukaupungista suurempaan opiskelijakaupunkiin :D Intohimonani on urheilu, joka on ollut henkireikäni koko ikäni. Olen harrastanut Ringetteä 13 vuotta, joten on tuskallista lopettaa se ainakin väliaikaisesti. Tilalle tulee salibandy ja mahdollisimman paljon muuta urheilua. Odotan antoisaa opiskelijaelämää kaiken puolin, elämyksiä ja kommelluksia :D Unohtamatta kuitenkaan niitä tuskaisia hetkiä, joiden selättämisen jälkeen on vielä rattoisampaa. Tästä se elämä alkaa, eikö?

Nimeni on Miia Hemmilä, olen 20-vuotias. Kotoisin Pudasjärvelta, Pohjois-Pohjanmaalta. Tällä hetkellä minulla ei juuri ole harrastuksia, lenkkeilyn lisäksi, mutta kunhan koirani saan Tarttoon,
aijon alkaa harrastamaan niiden kanssa tokoa ja agilitya. Tartossa olen piskelemassa eläinlääkäriksi, oppimassa kieltä ja kulttuuria. Sen suurempia odotuksia ei ole opiskelujen suhteen. Pääasia on että valmistun eläinlääkäriksi ja nautin opiskelusta. :)

1. Kuka olet? Olen Sanna Ylä-Autio.
2. Mistä olet? Olen pohjanmaalta Seinäjoelta.
3. Mitä harrastat? Harrastan lenkkeilyä, lukemista, valokuvausta (aloittelija:)) koirien kanssa touhuilua, tokoa jne..
4. Miksi olet Tartossa? Olen täällä koska haluan valmistua eläinlääkäriksi!
5. Mitä odotat opiskelulta? Opiskelulta odotan haastavia, mukavia ja ikimuistoisia
opiskeluvuosia

Olen Maria Ilmonen, kotoisin Seinäjoelta. Harrastuksiin kuuluu lenkkeilyä koiran kanssa ja ilman, hevosia, kuntosalia, joskus soittelen pianoa omaksi ilokseni. Tarttoon hain pitkäikäisten unelmien perässä jotka ovat vain vahvistuneet ajan myötä mm.työkokemuksen kautta, ehkä joskus mustakin tulee vielä ihan oikea ELL:) Opiskelulta odotan pitkäjänteistä työtä ja sitä kautta onnistumisia ja ahaa-elämyksiä, ja tottakai on mahtavaa tutustua niin moneen uuteen ihmiseen.

1. Kuka olet? Sini Kivipato
2. Mistä olet? Kotoisin Vantaalta, mutta viime vuodet asunut Tuusulassa.
3. Mitä harrastat?Lukemista. Mökkeilyä. Veneilyä. Kalastusta. Luonnossa liikkumista koirien kanssa ja ilman. Hevosia, joskin melko vähän tällä hetkellä. Ravihevoset kiinnostavat.
4. Miksi olet Tartossa? Haluan eläinlääkäriksi.
5. Mitä odotat opiskelulta? Laajoja tietoja ja taitoja, joilla menestyy tulevaisuudessa maailman
mielenkiintoisimmassa ammatissa. Kykyä soveltaa opittuja asioita käytäntöön. Mielenkiintoisia ja innostavia hetkiä :)

1. Kuka olet? Noora Jantunen
2. Mistä olet? Jyväskylästä/Helsingistä
3. Mitä harrastat? Facebookissa olemista, koiran kanssa lenkkeilyä, nukkumista, syömistä ja laulamista
4. Miksi olet Tartossa? Koska elämässä tapahtuu kummallisia asioita ja joskus ne on positiivisia.
5. Mitä odotat opiskelulta? Eläimiä,elimiä, ihmisiä, verta, itkua ja onnistumisen hetkiä.

SUOLET MATCH SHOW 2012

Jo perinteeksi muodostunut Suolten joka syksyinen match show järjestettiin tänä vuonna syyskuun toiseksi viimeisenä sunnuntaina, eli 23.9.2012. Valitsimme mätsärille tavallista aikaisemman ajankohdan, sillä toiveenamme oli järjestää Match Show ulkoilmatapahtumana. Aikaisempina vuosina tapahtuma on pidetty koulun maneesissa, joka mätsärin suosion kasvaessa on jäänyt hieman ahtaaksi.

Tapahtuman suunnittelu alkoi jo kesälaitumilla sponsoreiden ja tuomareiden etsimisellä sekä ajankohdan valitsemisella. Mätsäriin liittyvää puuhaa riitti koko alkusyksyksi aina tapahtumapäivään saakka. Tapahtumasta tiedotettiin Facebookissa, virolaisilla koirafoorumeilla sekä julisteita vietiin ympäri Tartton kaupunkia mm. kaikkiin eläinkauppoihin sekä useimmille eläinlääkäriasemille. Lisäksi tiedotimme yhdistyksemme jäseniä sekä mm. paikallisen agilityseuran harrastajia. Yhdessä talkooporukan kanssa askarreltiin Suolten logoja ruusukkeisiin ja pokaaleihin. Koko edeltävä viikko jännitettiin tulevan sunnuntain säätä! Olimme varanneet koulun maneesin rankkasateen varalta.

Mätsäriaamu valkeni harmaana ja sateisenoloisena, mutta päätimme kuitenkin ottaa riskin ja järjestää tapahtuman ulkona. Aloitimme pystyttämällä kehät, joita meillä oli kolme, yksi jokaiselle kolmesta tuomaristamme. Näin saimme luokat jaettua useampaan kehään eikä kenenkään odotteluaika venynyt liian pitkäksi. Yhdessä talkooporukan kanssa pystytettiin sitten ilmoittautuminen, pieni buffet ja järjesteltiin palkinnot. Koiraväkeä alkoi virrata paikalle kymmenen aikaan, ilmoittautuminen sujui jouhevasti joten pääsimme aloittamaan kehät noin kello 11.

Koirakoita näimme kehissä päivän aikana noin 90, suurimman luokan ollessa pienet rotukoirat. Muita luokkia olivat isot rotukoirat, x-rotu, pennut, veteraanit, lapsi & koira-kilpailu, junnuhandler sekä päivän bonuksena parikilpailu. Parikilpailussa näimme monenlaisia pareja, joista hauskimpana kenties basset-hound pennun ja bokseri-veteraanin muodostama coctail-pari. Tämä luokka täytyy ehdottomasta ottaa ensi vuonnakin mukaan!

Päivä oli kaikin puolin erittäin onnistunu, kehät kulkivat sujuvasti eikä sadekaan yllättänyt. Myös osallistujien kommentit lämmittivät järjestäjien mieltä. Eräskin osallistuja kertoi jälkikäteen osallistuneensa Suolten mätsäriin jo viidennettä kertaa ja kehuipa hän mätsäriämme jopa Viron parhaiten järjestetyksi Match Showksi!

Kiitämme lämpimästi yhteistyökumppaneitamme Hill´s, Musti ja Mirri sekä Viking Line, tuomareitamme Vilma Suit, Maria Fadeeva ja Mira Holm sekä kaikkia osallistujia sekä tietenkin talkooväkeä! Ensi vuoteen!

Ammi, Anniina sekä muu Match Show-porukka
Kuva: Anna-Mari Kiviharju

Match Show:n Best In Show: 9-vuotias bokseri Ipanema (myös veteraanien voittaja). Kuvassa myös Match Show:n yksi tuomareista Maria Fadeeva.

2

Lähettäjä:
Suolet ry
Riikka Aho
Kastani 33-2
50410 Tartu
Estonia